

A zárszámadási közgyűlésen 5 új tag kérte felvételét a termelészövetkezetbe

Néhány nappal ezelőtt összeült a Thury György Termelészövetkezet tagsága. Zárszámadást végeztek, felmérték egész évi munkájuk eredményét. Ezen az ünnepélynek számító gyűlésen megjelentek a Városi Pártbizottság, a Városi Tanács, a bányatrócsa, az MNDSZ képviselői is, bizonyítva, hogy a Thury György TSZ sorsát az egész város saját ügyének tekintik.

Nemcsak a szövetkezeti tagok, hanem valamennyi megjelent bizakodással kísérte az előző beszámolót. Tudták ugyan már hozzávetőlegesen a munkaegységek értékét, de a végleges számokat csak most ismerték meg. — És nem csalódtak. — Ahogy sorjában következtek a zárszámadás adatai, úgy szélesedett arcukon a mosoly, és szemikkel azt mondták egymásnak: — Na látjátok, ugye érdemes volt? Ugye megtaláltuk a számításmunkát? — De hogyan is néz ki ez a megtalált számítás.

Az elmúlt évben a munkaegység pénzre átszámított értéke 27 forint volt, az idei munkaegység pedig 46,28 forintot jelent. Ennek a jelentős különbözethez az igazi értéket a tsz tagságának gazdagabb, gondtalanabb életével lehet felmérni.

Mert Nagy Lajos is most látja, mennyire igaz volt, amikor kilenc hónappal ezelőtt belépett a csoportba. Szorgalmas munkája után több mint 400 munkaegységet ért el, és így átlagos részesedése pénzben havi 2668 forintot tesz ki. — Ezért pedig érdemes volt dolgozni. — De vehetünk más példát is. Nagy József részesedése havi 1800 forint. Vagy ifj. Kovács József, a lelkiismeretes munkát végző DISZ-fiatal, aki 11 hónapja lépett be a szövetkezetbe, 314 munkaegységével 14543 forintot keresett.

Nevek — számok. — Egy fiatal termelészövetkezet formálódó, gazdagodó életének tükrözői. Milyen igaz és milyen szép is ez. A szocializmus gazdasági alaptörvénye itt Várpalotán egy rövid idővel még felosztás előtt álló termelészövetkezet történelmében is teljesült. A tagságot jelentő 31 ember a gazdálkodás magasabb formáját választotta, saját felemelkedésének biztos útjára lépett. És ennek a példának követői vannak, mert éppen ezekben az ünnepi percekben öt új tag kéri a felvételét. Az egész ország új életének egy erőteljes látképe ami itt történik. És amit a tsz-tagok, az itt megjelent egyéni gazdálkodók, a munkásosztály képviselői szívből előtörő tapsal köszöntenek.

Egyre szebb lesz az élet

Nem is olyan régen még szántóföld volt ez a terület, ahol most több mint száz új bányászlakás fénye szűrődik ki az éjszakába. Az utcák még rendezetlenek. Olyanok, mintha boronálásra várának: göröngyösek. Ha esik az eső, a kocsitól nem lehet megkülönböztetni a gyalogjárótól. Mindenütt sár van. Az ember ha megáll és körülnézi, a szíve mégis átmelegszik, mely szeretetet és tisztelőt érez a kis házak lakói iránt, akik napi munkájuk, a hazavált szombeni kitélességük elvégzése után építették család otthonukat.

Valahol rádió szól. Vidám zene akkordjait sorolja felém a légy esti szél. Most vagyok itt először. Soha nem léptem át

még egyetlen ház küszöbét sem, mégis otthonosnak érzek és látok mindent, ami körülöttem van.

Ercsei Elek, a Ferencbánya kiváló dolgozóinak lakására nyitok be. Idecsalogalott a rádió hangja. Ercsei elvtárs a bányában van, éjszakai műszakban dolgozik. Felleségét és két kislányát a honyhában találok. Szívesen fogadnak. Örömmel veszik, hogy róluk sem felejtkezünk meg. Boldogan és elégedetten beszélnek életükről. Szó esik a jelenről, a jövőről és a hőzíműt eseményeiről egyaránt. Amikor megkérdezem, hogyan vannak megelégedve a lakással, Ercsei elvtársom egyik ajtóhoz lép. Megnyitja, s boldogan mutatja a ké-

ngelmesen berendezett, szépen szönyegezett szobát.

— Ennek még kissé hiányos a bútorzata — mondja, amint a másik szobába érünk. — De rövidesen ezt is új bútorokkal rendezzük be. — Közben a kamrához érünk, s itt ismét ő kezd a beszédet.

— Gondoskodtunk már a család húselátásáról is. A napokban sertést vágunk. Nem volt nagy, körülbelül 160 kilós lehetett, de azért négyünknek elég lesz.

Az épület másik felében Marczona József, a Ferencbánya dolgozóinak családja lakik. Náluk is hasonló a helyzet. Túl vannak már a sertésvágáson, a múlt hónapban új

tűzhelyet vettek, s a hőszelvényben ők is szababútor akarnak vásárolni.

Marczona elvtársékhöz menteg két-háromszáz méternyi távolságra van Zsoltó Mihály sztahanovista vágár lakása. Az ő családját is meglátogattam, s náluk is a legteljesebb megelégedésről győződhettem meg. Elmondták, hogy a múlt hónapban feleségével együtt ruhát csináltattak: A télapó négyéves kislányuknak — Rózsiának — 350 forintos babakocsit, szép nagy mackót és hajszabót hozott, február első felében pedig kombinált szekrényt vettek.

Igy élnek. Így terveznek, így teszik nap-nap után szebbé otthonukat, jelenüket és jövőjüket bányászaink.

Külszíni fejtés

Fény, mindig több kigyúló fény
Csattogva mászó, fura acélszörnyek
Mindegyik falánk étvágyú és serény
Nagyokat harapnak, zakatolva nyögnek
Bár e köves talaj, sovány és kemény
Acélszájukkal újból és újból nekiesnek.

Feltűrt seb tátong feketén
A mélyből kigyúzó fekete patak
Siklik tova fűrgén, a föld felületén
Csak itt, ott látszik egy-egy emberalak
Nyugodt, állandóan áramlik a szén,
Kis átereszen szalad, át a töltés alatt.

Nem lankadó feszülő akarat
Kopár mezők felett a munka láza ég
A kincs, mely hevert a föld alatt,
Friss vérként folyik, áramlik szét.
Fényt ad, meleget, fészit kazánfalat,
Lendíti előre a munka kerekét.

Az alkotó ma, izzó kohójában,
Hol egymásra talál, erő és az ész
E konok munkának feszülő akaratban,
Mely ellen ki fordulni mer, elvész
S ragyogó holnapot építő harcban
Acél az akarat, acél a kéz.

Delibeli József

SPORT

Várpalotai Bányász—Füzfői Szikra 5:2 (0:1)

A NÉPKÖZTARSASÁGI Kupáért folyó mérkőzések során a bányászcsapat Füzfőn játszott. A csapat Horváth — Ikláti, Zsótér, Flamm — Di Giovanni, Szabad — Boros, Falus, Borbély, Kőműves, Müller felállásban játszott.

Elégé csapkodó, rossz játékkal kezdődik a mérkőzés. A füzfőiek nagy lelkesedéssel és durván játszanak. Változatos, hullámzó játék után a 30. percben Horváth jóval lövés előtt elvetődik és így halomba jutott a labda. A palotai csatársor a féldő hátralévő részében valamit feljavult, de egyenlítőni nem tudott.

A második féldőben már jobb játékot mutat a csatársor, a két ifjúsági játékos is kezd bejelenni. A kiegyenlítő gólt Kőműves—Borbély összejátéka után Borbély szerzi meg, majd Zsótér 11-esből megszerezzi a vezetést. Utána újra Borbély, 16

gólt, óriási fölényben vagyunk, a füzfőiek át sem tudnak jönni a félvonalon. Most egy kicsit fölényeskedik is a csapat, futtatják a füzfői játékosokat. A harmincadik percben Kőműves megszerezzi a negyedik gólt és 10 percre rá, 11-est ítel ellenünk a játékevezető, amit a füzfőiek értékesítenek. Továbbra is a palotai csapat támad. A mérkőzés befejezése előtt pár perccel Kőműves egy újabb gólt ér el.

BIRALAT: Két ellentétes féldőt láttunk, az első féldőben rossz játék után magához tért a palotai csapat, s ekkor fölényesen verte meg ellenfelét. A csapatban a legjobb Kőműves volt, szorosan utána Boros következett. A két fedezetjátékosunk elég könnyelműen játszott. Ezzel a megnyert mérkőzéssel a várpalotai csapat tovább jutott a Népkoztársasági Kupáért folyó mérkőzésben.

Atlétika

Az OTSB rendelete alapján szerte az országban újra választják a társadalmi sportszövetségeket. December 19-én, hétfőn délután 5 órakor a Városi Tanács tanácstermében a Várpalotai Társadalmi Atlétikai Szövetség vezetőségválasztó gyűlést tart. Az ülésen a szövetségi elnök beszámol a szövetség elmúlt két évi

munkájáról. A beszámoló vita követi.

A vezetőségválasztási ülés nyilvános, ezúttal is szeretettel meghívunk mindenkit, akit érdekkel az atlétikai élet és aki részt akar venni a szövetségi munkájában. Célunk, egészséges és eredményes atlétika megerősítése Várpalotán. VTSB.

Nagyaktíva — 8 résztvevővel

A biztonság kedvéért kezembe veszem a meghívót. A szövegben szó szerint viszont látom ezt a sokat ígérő tómondatot: „Nagyaktíva értekezletet tartunk”.

Mindössze ezt az egyetlen mondatocskát ragadtam ki, tekintve, hogy az irás további részének tartalmi gerincét ez képezi majd. — Mert mi is történt kérem? Meghívót kaptam a város kulturális munkáját elemző értekezletre, amit a tetszetős felsőfokú melléknév alkalmazásával „Nagyaktívára” kereszteltek. A fentemlített értekezlet azóta már véglet és hazafelé ballagva még mindig a nagy talányon töröm a fejem. — Miért volt ez nagyaktíva? A kérdést — joggal és súllyal — idézet az egyik hozzászólásból — igyekszem megfejteni. — Az történt ugyanis, hogy a harmincöt meghívott közül mindössze nyol-

can jelentek meg. És ezért, ahogy azt valaki igen találóan megjegyezte a nagyaktívának publikált tanácskozással meglehetősen foghíjas volt. Ennek a ténynek sajátos tanulságai vannak.

Városunk kulturális vezetői, amikor egész évi munkájuk felméréséről, a jövő terveinek megbeszéléséről lett volna szó, távol maradtak az értekezletéről. Jogosan vetődik fel a kérdés: „Hogyan javítsuk meg kultúrunkat, ha az illetékes vezetők ilyen passzivitással fogadnak egy fontos kulturális tanácskozást. Ez a nagyaktívának hirdett és kisaktívának sikeresedett tanácskozás intő példának kell szolgáljon. Arra, hogy a város kulturális életének megújításához elsősorban a kulturális vezetők fokozott lelkiismeretére, és odaadott munkájára van szükség.

Válasz a bírálatra

A „Várpalotai Bányász” 1955 november 18-án megjelent „Csalóka számok — foghíjas kód” közleményében foglaltakra válaszoljuk, hogy a jelzett hidat a Tanács VKG Osztálya lebontotta és helyette betonból új hidat állított fel.

A házzámotablák rendezését, illetve pótlását már 1955. évben végrehajtottunk, mivel folyó évi költségvetésben erre fedezet nincs. Ellenben 1956 első negyedében, tehát 1—2 hónapon belül a fent jelzett hiányosságokat feltétlenül pótolni fogjuk. Kedves Albert oszt. vez.

Bartha Sándor
vb. titkár.

Száz kanál húsz villa

Sokszor hibáztatják az anyagosztályt. Mi magunk is nem egyszer írunk a hibákról. Vannak azonban olyan dolgok, melyet az Anyagosztály a legjobb igyekezte mellett nem tud elkerülni.

Deherle elvtárs, az Anyagbeszerző Osztály egyik dolgozója, napok óta igyekszik kideríteni, hogyan vásárolta Zöld elvtárs, a szállófelelős a vasútleben azt a 100 kanalat, 20 villát, bögréket és lakatokat, amit nem volt joga megvenni, és amit most senki nem akar kifizetni.

„Itt van a kutya eltemetve”, mondja egy közmondás. Itt kezdődnek azok a hibák is, amiről nem lehet az Anyagosztály. Minden szerv önállóan vásárol, beemnek a vasútleben, vagy egyéb helyekre, megmutatják az igazolványukat, hogy a trösztől valók, vásárolnak hitelt, s azt az Anyagosztálynak kell kifizetni. Ez így nincs jól, nem is ellenőrizhető, az éberség szempontjából sem megfelelő.

Egészen biztosak vagyunk abban, hogy ha bármilyen helyben vásárolható cikkre van szüksége az üzemnek, vagy a szállóknak, azt az Anyagosztály azonnal beszerzi. Nem kell önhatalmilag intékedni, túllépni a hatáskört. Alkalmazkodni kell azokhoz a rendeletekhez, amelyek ilyen esetekben érvényesek.

Figyelő.

VARPALOTAI BÁNYÁSZ

A Városi Pártbizottság hetilapja.
Felelős szerkesztő: Gara György
Felelős kiadó: Kertai Sándor
Szerkesztőség: Várpalotai Bányászprémmegei Nyomdavidálat,
Veszprém
Felelős vezető: Stelzer Ferenc.

Eleven a verseny az Erőműben

A várpalotai erőműben már hónapok óta komoly küzdelem folyik az évi terv teljesítéséért. A dolgozók különböző vállalásokat tettek, s most amikor mindössze két hét áll rendelkezésükre, mindenki igyekszik teljesíteni adott szavát.

A kazánüzemi dolgozók úgy határoztak, hogy az őszi nagyjavításokat október 31. helyett október 29-re befejezik, ezzel a fejlesztési készséget 120,000 kw órával emelik. Kezdetben úgy látszott, hogy nem lesz könnyű dolog az ígért valóra váltása. Nem egy esetben megsértés és anyaghiány gátolta munkájukat, de a reményt nem adták fel.

— Ha eddig teljesítettük, amit vállaltunk, most sem maradhatunk el, s nem is fogunk szégyenben maradni. — Mondogatták egymás között és ilyenkor még nagyobb lendülettel, még több odaadással dolgoztak, hogy bizonyítsák, ők nem ígértek lehetetlent, az ő fogadalmuk teljesítésére mindenkor számíthatnak. A becsületen nem esett csorba. Október 29-re befejezték a javítási munkálatokat, s a vállalt 120 ezer kilowatt helyett a duplájánál is többel, 248 ezer kilowatt órával emelték a fejlesztési készséget. Hasonlóképpen tanuskodik jó munkájukról az is, hogy novemberben 21,100 forint értékű szemet takarítottak meg. Gurcsó János lakatos brigádjának vállalása a legjelentősebb az

évi vállalkások között. Olyan szénmérleget készítettek, amelyik — nem 200 kilót, mint a jelenlegi, — hanem több mázsát mér egyszerre, s ezzel megszüntetik a szénelszámolási zavarokat. Amikor értesültek a kazánháziak jó eredményeiről, valahogy mindnyájan úgy érezték, ez becsületos dolog, így kell teljesíteni, valóra váltani az adott szót. Nem beszéltek össze, határidőt sem jelöltek meg, mégis szorosabban fogták a kalapács nyelét, gyorsabb ütemben hegesztették egymáshoz a különböző méretre szabott anyagokat. Így ment napokon, sőt heteken keresztül. Gurcsó elvtárs, amikor már tuljutottak a munka nehezebb részén, büszkén jegyezte meg: — Ha továbbra is így dolgozunk, mi sem maradunk el a kazánháziak mögött. — Dolgoztak. Meghozta nem is akarhogy, hanem szívvel-lellekkel, s 12-én már csak a hegesztőpisztoly sziszegett a vastest rései között, az utolsó sznitásokat végezte.

Igen eleven a versengés, a küzdelem, az évi terv teljesítéséért vívott harc az erőműben. S ez a verseny nem csupán ösztönítéka az évi terv teljesítésének, hanem a technika iskolája is, mely iskola olyan kiváló dolgozókat nevel, mint Gurcsó Ferenc, aki tizenkét hónap óta, vagy Tóth Lajos, aki 11 hónap óta állandóan sztahanovista szinten dolgozik.

Értesítés

Várpalotai városi tanács értesíti a város lakosságát, hogy 1955 december 20-án délelőtt 9 órakor a városi tanács tanácstermében tanácsülést tart, melyre a dolgozókat meghívja és elvárja.

A tanácsülés a városi tanács ed-

dig végzett munkájával, és az oktatási népművelési helyzettel foglalkozik. Kérjük a város dolgozóit, hogy azon minél nagyobb számban vegyenek részt.